

szám.

ell.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 hová a lapba szánt kéziratok
 — reklamációk és —
 előfizetési pénzek küldendők
 — **Maros-Vásárhely,** —
 Szentgyörgy-utca 9. szám.
 — ref. lelkészi lakás. —

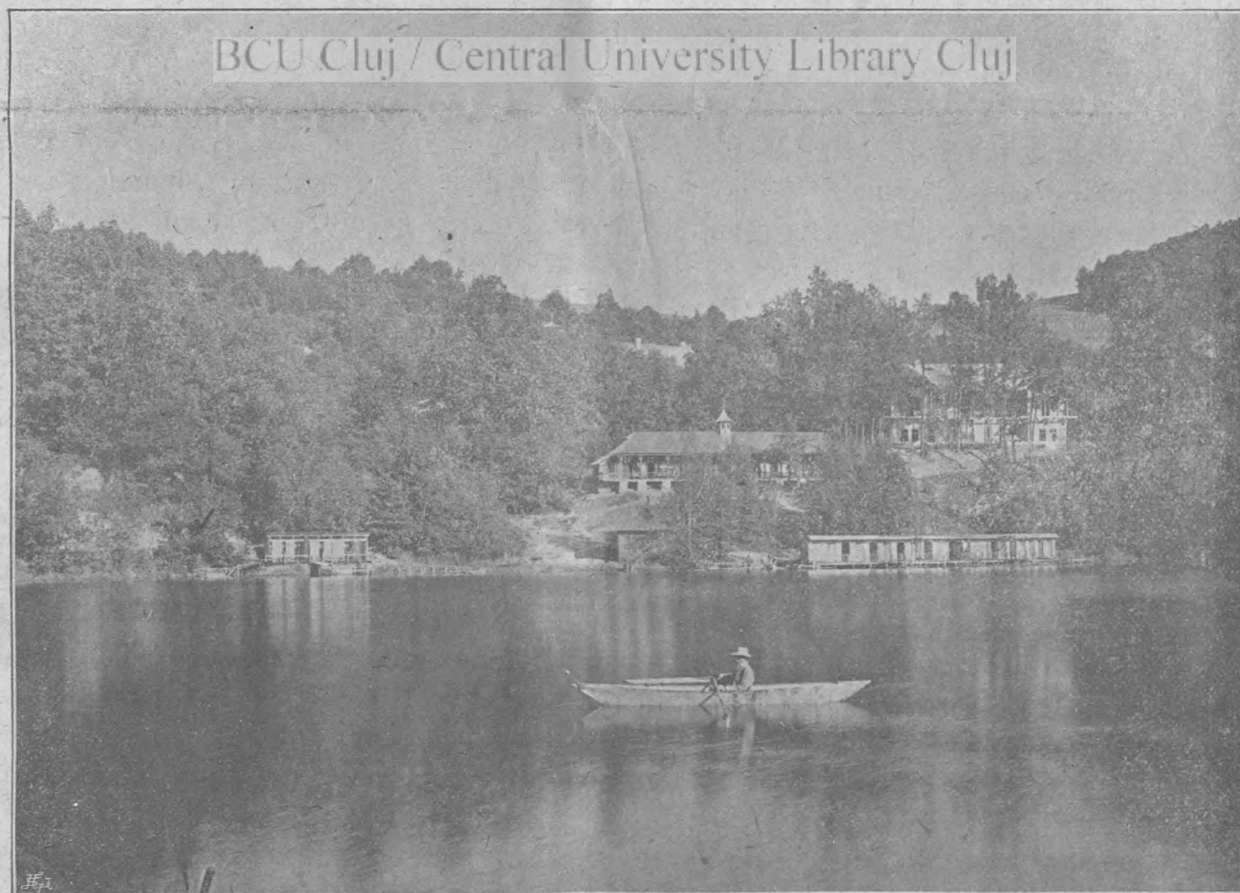
VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FŐLELOS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap.
ELŐFIZETÉSI AR:
 Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
 Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Füüdőrészlet Szovátáról.

A protestáns és katolikus egyházak közötti különbség.

Isten az ő egyszülött Fiát, az áldott Úr Jézust azért küldötte alá ide, a föld határait, hogy legyen Ő világosság a sötétségben járóknak; hogy mint tündöklő nap, árasszon fényt az éjszaka homályában, s életadó szavával verje föl a mélységeknek csöndjét, hol halálra dermedten, rideg kietlenségben szunnyadt az emberi lélek és szív.

És Jézus új életet adott csakugyan a léleknek; felolvasztotta tudománya világosságának melegével a jeget, mely addig lekötve, elölve tartá az emberi lélek és szív mozdulásait, fényvel pedig új világosságot hozott föl az embervilág egére, s olyan tündöklő fényt árasztott szét hegyeken-völgyeken egyaránt, a minőről az azelőtt élt emberiségnek még csak sejtelve sem támadhatott

Krisztus világossága lett a világnak, áldása a szükölködőknek, kenyere az éhezőknek, élő vize a szomjuhozóknak, gyógyító orvosa a betegeknek, de az idők folyamán elhomályosodott az ő fényessége a nevével kereszténynek nevezett anyaszentegyházban, s úgy tetszék, mintha Ő is visszavonult volna fényével onnan, hol az Ő nevét nem becsülték meg kellőleg, — s imé, a világosságot sötétség váltotta föl, s hol korábban a tündöklő napfény hatására, a kies mezőkön élet és elevenség volt mindenfelé, megszűnt ott az élet, dermedtség vett erőt lelkeken-sziveken, s az éjszaka homályában csak itt-ott lobbant föl egy-egy pásztor tüz, azt hirdelve, hogy a hamu alatt van még egy kis parázs, hogy csak valamely viharra kell jönnie, mely szórja szét a parazsat elfedő hamút, s lánggra lobban újra a fénylő világosság, s a sötétség gyermekei előtt feltámad újra a nap, s új élet ereje járja át ismét élettereinket.

A római katolikus egyház volt a történelem bizonyossága szerint az a földi erő, mely bizony sokszor elhomályosította az emberiségben a Krisztus tudománya által beléoltott fénylő világosságot, mely akkor, gyarló, önző emberek által vezetve, kik eloltották benne Krisztus Szentlelkének erejét, mintha csak elaltatni igyekezett volna az emberi lélekben minden nemesebb

vágyó gondolatot és érzést; — a római katolikus egyház volt az, mely így megtagadta magában a Krisztust. De Isten az Ő nagy kegyelmében nem hagyta el végkép az Ő szent Fiának vére által megváltott gyermekeit, s a reformáció lángoló fényében új napot hozott föl az emberiség lelki életének egére, — s imé, a sötétség helyett ismét világosság szállt alá a föld határait, a dermedt tagokban újra megindult a vérforgás, a néma borongás helyét a hangos örvendezés zaja foglalta el, s a napsugár lehatolt újra a völgyek mélyeibe is.

Ma a keresztyénségben két nagy irányzat viszi a szerepet; fájdalom, úgy is mondhatjuk, hogy ma a keresztyénségben két nagy irányzat áll egymással szemben: a protestantizmus és a római katolicizmus. Nem tud megvalósulni közöttünk az egyháznak az az igaz nagy eszméje, hogy olyan társulat az, mely azért állított, hogy az embereket Krisztushoz, a fődet az éghez, a világ országait Krisztus országához hasonlóvá tegye.

Nem az a baj különben, hogy a Krisztus egyháza így részekre szakadt, mert minél nagyobb benne a változatosság, annál élénkebben is pezseg benne az élet, hanem az az igazán nagy baj, és az nagyon méltatlan dolog az emberek részéről Krisztus iránt, hogy hiányzik a különböző felekezetek tagjai között a kölcsönös türelem, elnézés és megbecsülés.

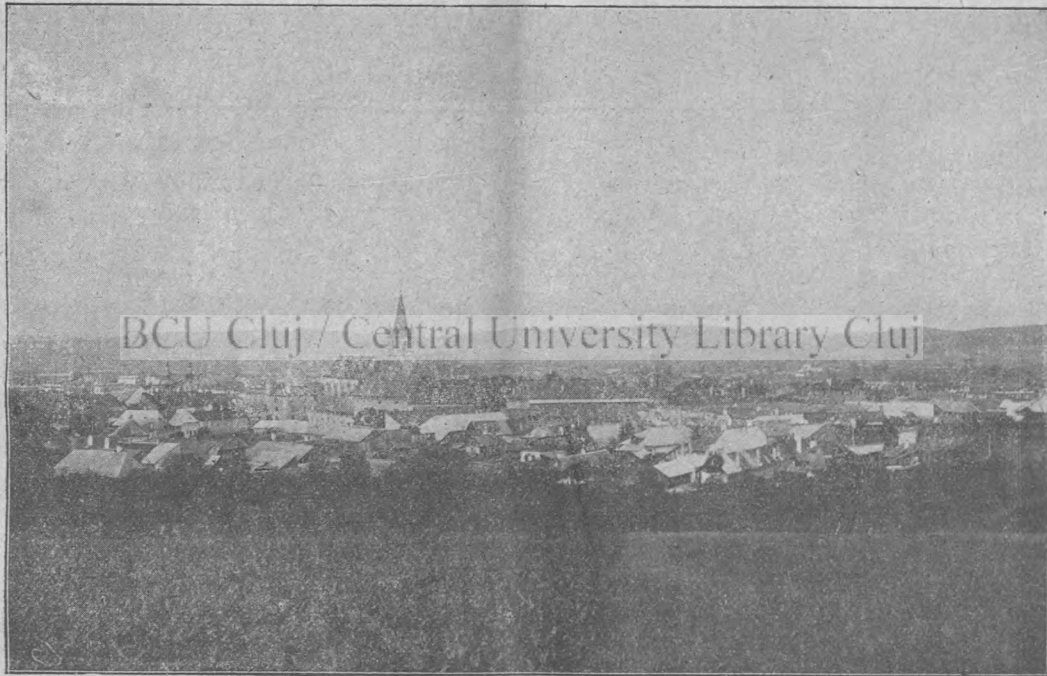
És mikor én most a protestáns és a római katolikus egyházak közti különbségről elmélkedem, épen nem akarom a tényleg fennálló különbségeket mind felsorolni.

Tudom, hogy míg a protestáns egyház azt vallja, hogy egy a Közbenjáró a mennyei Atya és az ő földi gyermekei között: az Úr Jézus Krisztus, addig a római katolikus egyház egy sereg gyarló embert, az ő papjait helyezi a közbenjárói székbe, tudom, hogy míg a protestáns egyház a mennybe távozott Úr Jézusban látja a maga fejét, addig a római katolikus egyház egy gyarló embert ültet, ragyogó fényvel övezve be őt, mint földi helytartóját, annak a Jézusnak a helyére, akinek nem volt fejét hol lehajtania; tudom, hogy a protestáns egyház, urvacsorai egyszerű szertartásában hiven akarja követni a tanítványaival egyszerűségben vacsorált Jézus

példáját és utasítását, s úgy nézi az urvacso-
rai kenyeret és bort, mint Krisztus megtöretett tes-
tének és kiontott vérének jegyeit, míg a római
katholikus egyház fényes ünnepély keretében,
ragyogó miseáldozatban Krisztus valóságos tes-
tévé gondolja átváltoztatni, papjainak ereje által
az urvacso-rai kenyeret; látom és hallom, hogy
míg az én vallásom egyszerű lelkésze lélekben
és igazságban, édes anyanyelvemen hirdeti én
nekem a drága evangéliomot s prédikálja az
élő igét, — addig a római katolikus pap a
ragyogó oltár előtt olyan nyelven beszél, me-
lyet az ő hallgatói közül csak nagyon, de na-
gyon kevesen értenek.

föl először; itt vertek mindig bilincset a szabad
szóra, a nyílt gondolatra, a tiszta meggyőző-
désre; itt vették mindig üldözőbe a bibliát, az
élő szabadságnak ama szent könyvét, mely ahol
egyszer elterjed, vége ott a sötétségnek, a lelki
szolgaságnak; itt gyujtottak mindig máglyákat a
hitükhöz hű vallásbajnokoknak, s innen küldték
ki őket keserves gályákra, — míg ahol a pro-
testáns egyház az erősebb, ott felvirrad a pol-
gári szabadság fája is, ott nagyobb a tudomány
ereje, s az illető nemzetek az emberiség élén,
mint fáklyavivő, élő világosságot terjesztő hatal-
mak állanak.

Imé néhány vonás a protestáns és a római

Maros-Vásárhely szab. kir. város látképe.

Éz hát mind, és ezek mellett sok más, nagy
és mélyreható különbségeket hoz létre a pro-
testáns és római katolikus egyházak között. De
ez alapon aztán bizonyos tekintetben más és
más ezen egyházak hiveinek lelkülete, szellemi
iránya is

Az a türelem, elnézés és megbecsülés, mások
hitbeli meggyőződésének az a keresztyéni lélekre
valló méltatása, melyet a szeretet vallása első-
rendű kötelességünké tesz, sokkal inkább
hiányzik a római katolikus, mint a protestáns
egyházak tagjainál.

A vallásüldözések fegyvereinek zaja mindig a
római katolikus egyházak kebelében csörrent

katholikus egyházak közötti különbség terüle-
téről.

Hogyne maradnék hát hű ahhoz az én édes-
anyámhoz, lelki anyámhoz, a protestáns egy-
házhoz, mely nekem annyi fölséges előnyt biz-
tosít!

TEMETŐBEN.

Temetőben csak ilyenkor járok:

Mikor haldokolnak a virágok

És hull a fa lombja;

Őszi szellő száraz levelet hajt,

Csak ez támaszt egy parányi morajt —

Mely csöndjét zavarja

*Nem szeretem a virulást itten,
Hol a szemem bár hova tekintsen —
Csak sirdombokat lát;
Fény, virág mire kell oly mezőnek:
Hova csak busongni, sirni jönek
Az özvegyek, árvák?*

*És a madár miért énekel itt,
Ha megindtő, szép énekeit
Mi sem méltányolja;
Mert itt örökalmu lakók vannak,
Kik nem örülhetnek fénynek, dalnak
Soha, többé soha.*

*Tengernyi könny, mely a temetőben
Már kihullott és hull a jövőben . . .
Vigaszt még sem adhat:
Azért én sem nézem midőn virul,
Csak mikor virága lombja lehull.
Csak mikor ily hervadt.*

*Mert hozudnak a lombok, virágok,
S csak ámitják azal a világot,
Hogy itt élet van tán,
Pedig a sirokban nincsen élet,
És csak hivalkodik az enyészet —
Mint egy festett leány . . .!*

*Mégis, mégis hátha el nem veszhet
— Mi dicsőbb világról bir sejtelmet —
Ez a gyarló ember:
És a sir csak ajtó oda-áttal;
Akkor a temetőt fény, virág, dal,
Csak hadd borítsa el . . .!*

Dénes József.

Isten ígéje.

Őszszel a temetőben

(Thessal 4. 1.)

Az év vége felé haladunk. Komor őszi gondolatok és érzelmek lopoznak be szívünkbe. Mit hozott, mit vitt el a hervasztó őszi szellő? Kimegyünk a temetőbe, hogy ott is körülnézzünk. Mert van egy szomorú kert, ahová leghamarább elér az őszi fagyos szél. Istennek kertje ez, a temető. . . „A kik alusznak” azokhoz szól az apostol. A kik élnek, azokat vigasztalja, bátorítja még az őszi hervadáskor is. Vessünk három pillantást ott künn a temetőben. . .

Először lefelé a sirba. A sir virággal van borítva, az örök ifjúságot jelzi az a pár koszoruba font virágszál. A koszoru a sirkövön van. Ott látjuk annak a nevét, akit az életben oly nagyon szerettünk. Az első érzés, a fôgondolat ilyenkor a fájdalom, a gyász.

Ezt nem veheti el tőlünk senki. Hiszen szabad könyezni ott, érzés nélkül az ember szive kihalt könyeszikla darab. Komolyság és fájdalom illik a temetőben. Akkor is, amikor már fű nőtt be a sirhalmot, könnyeket hullatunk a sirdomb pázsitjára. Ha nem nézhetjük bánat nélkül egy elfutó évnek hervadó virágait, hát akkor az eltűnt ember élet ne fakasszon gyászt szívünkben? Ez többet ért egy hervadó virágnál. — Hüszülők, kedves gyermekek, jó testvérek, jó barátok emlékéit sokáig gyászoljuk, ha elvette tőlünk az Úr.

Az emlékezetben csak a jóra gondolunk vissza. A rosszat elfeledjük. A hibák és gyarlóságok a távolból úgy is elhalványodnak. De azért ne legyen a mi gyászunk reménytelen, mint a pogányoké, mondja az apostol. Mintha a halál megsemmisülés lenne. Nem úgy. Ősszel a természet pihenőre hajlik, hogy erőt gyűjtsön az új tavaszra. Az ember is este fáradtan tér a napi munka után nyugalomra, hogy másnap mintegy újjá születve keljen fel. Mi is reméljük a halál éjszakája után az örök élet reggelét, várjuk ama szép hajnalt, amely e földi élet keserőségeit fogja megédesíteni, amikor friss erővel, kipihent ésszel szolgáljuk az Urat menyei hivatásunkban.

A másik pillantás felfelé megy Istenhez. Az őszi vetésben dolgozik az elvetett mag, Isten titkos műhelyében, a földnek mélységében, hogy tavasszal majd újjászülve új reménnyel töltse be a halandó szívét. Az ember is így alakul át a halál titkos érintése alatt. Azért ne nézzük kedvesünk arcát akkor, mikor halványan betesszük a koporsóba s utolsó csókunkat leheljük rájuk. Ne így kiszáradva, kiaszott arccal, holt-halványan álljon a mi emlékezetünkben, hanem ama másik, szebb alakban, úgy, a hogy elképzeljük őt mint isten kiváasztott gyermekét, megdicsőülve, égi fényben, káprázatos színpompában. Hadd lássuk őt úgy, boldog arccal, mosolygó szemmel, fényes tekintettel. Hiszen Istennél van, az örök boldogság hazájában.

Végül befelé is pillantsunk egyet. Saját szívünkbe. Mert mi most nem a halottaknak beszélünk, hanem az élőknek. Kérjük őket, vizsgálják meg önmagukat. Mert ősz van. Jöhet a te őszed is kedves barátom. Megnyilik a te sirod is. Úthet a te utolsó órad. El vagy készülve reá? Tisztában vagy a teid jövője felől? Nyugodtan hajtod le fejedet a halál párnájára? Ezek mind olyan kérdések, a melyekre felelnünk kell, mert a hervadó őszi virágszál figyelmet reá.

Feleljünk meg a Jézus nevében. A vele való harc után, jöjjön a vele való örök béke is.

Király Béla.
ref. lelkész.

Kegyesség útja.

„Én vagyok én vagyok a ti megvigasztalótok!“

Ésaiás LI. 12.

Az 1857-iki félelmetes indiai felkelés alkalmával minden európaikat irgalmatlanul felkoncoltak. Nehány angol, épen mint a radsa, a fejedelem vendége időzött Laknan közelében. A radsa megigérte, hogy nem bántja őket, ha fegyvereiket leteszik. Alig tették meg azonban ezt, elfogták és agyonlőtték őket. Csak két asszonyt, s egy leánykát helyeztek fogságba egy munsinál, tanitónál, és mivel igen tekintélyes ember volt, megengedték neki, hogy a saját házában lőhesse őket agyon. A munsit miután haza vitette, egy pincekamrába rejtette el őket, melyet egyedül ő ismert. Az asszonyoknak azt mondta, hogy csak legyenek nyugodtak, s minden nap hozott nekik ennivalót. A felkelők azonban tudni akarták, hogy mit csinált a munsit az asszonyokkal és azzal vádolták, hogy az asszonyai szobájába rejtette el őket, s a halállal fenyegették, ha rejték helyüket el nem árulja.

Igy kerültek ismét nagy veszélybe. Vagy felfedik őket, s akkor a sorsuk meg van pecsételve, vagy megölik a munsit, s akkor éhen vesznek el, mert egy szolgálta sem tudta rejték helyüket. Állandó félelemben éltek. Hozzá még a kis leány beteg lett. Ekkor arra kérték az asszonyok a munsit, hogy vásároljon valami gyógyszert. Ez az orvoságot egy darab papirosba csavarva hozta egy bennszülött orvostól. A mikor kibontották a papírt, akkor látták, hogy az egy kitépelt biblia lap, s rajta Ésaiás LI. részének 12. versétől kezdve a következők állanak: *„Én vagyok, én vagyok a ti megvigasztalótok! Kicsoda vagy te, hogy félsz a halandó embertől és az embernek fiától, ki olyan léssen mint a fű? És elfelejthetél a te teremtő Uradról, ki az eget kiterjesztette és a földet fundálta; és szüntelen mindennap félsz a te nyomorgatódnk haragjától, ki azon igyekezik, hogy elveszessen; de hol vagyon a nyomorgatónak haragja? Sőt inkább siet a fogoly, hogy megszabaduljon és ne halljon meg a tömlöcben és hogy el ne fogyjon az ő kenyere.“*

E sorok olvasása közben, minden egyes szó után mind jobban és jobban tért vissza a remény és a vigasz a foglyok szívébe. Biztak megvigasztalójukban és ő megtartotta ígéretét. Az angolok bevették Laknant, s a munsit kibocsáthatta foglyait, elvéve a gazdag jutalmát. Ők pedig a biblia lapot, a vigasztaló szavakkal, megőrizték, mint egy drága kincset és értékes rámba foglaltatták a nagy nyomoruságból való megszabadulásuk emlékére.

Nem foglald e be te is kedves olvasó szivedbe az egész életre való fedezetül? Nem tudjuk soha, mikor segíthet rajtunk. Szükség és nyomoruság nélkül aligha futjuk azt meg; de mit árthatnak azok annak,

akinek az Ur, aki az eget kiterjesztette, s a földet fundálta, a világító napja, s oltalmazó paizsa.

Mivé lesznek Isten adományai az emberek kezében.

Rosegger, a költő, írja egyik munkájában: „Az örök világosság“-ban a következőket. „Ma éjszaka ezt álmodtam. Az örökkévaló bírói székében ülve maga elé lépette az emberiség nagyjait. Mózeshez így szólt: „Mit adtál te népednek?“ Törvényt! „Mit csinált az véle?“ Bünt. Azután Nagy Károlytól kérdezte: „Mit adtál te népednek?“ Oltárt! „Mit csinált az véle?“ Máglyát! Erre Bonaparte Napoleontól kérdezte meg: „Mit adtál te népednek?“ Dicsőséget! „Mit csinált az véle?“ Szégyent! Így kérdezett ő még meg sokat és mindenik arról panaszkodott, hogy népe adományát lealacsonyította. Végül megkérdezte az Ő örökkévaló egyszülött Fiától is: „Én szerelmes fiam, mit adtál te az embereknek?“ Békességet! „Mit csináltak ők véle?“ Krisztus nem felelt. Átszurt kezeivel elfedte arcát és sirt.

Minden, a mit Isten nekünk adományoz, olyan nemes, olyan szép, de mívé lesz az a mi kezünkben? Testünk: bünbarlanggá, otthonunk: gondok tanyájává, vasárnapunk bünök napjává, szent keresztyén hitünk: torzképpé. A mit Isten nekünk adományoz, őrizzük azt meg tisztán és épen, mert azzal együtt a menyország egy darabját őrizzük meg életünk számára.

Berlin.

Németből:

Berde Sándor.

Egyháztársadalom.

Őszi munka az egyházközségekben. Ugy hisszük, hogy nincs erdélyi ref. Egyházkerületünknek egyetlen lekipásztora, ki ne látná szükségét az egyháztársadalmi munkának s aligha van a magyarországi református Anyaszentegyházban olyan egyházközség, amelyben az őszi időszakban immár megszokottá vált egyháztársadalmi munka ne folyna. Itt vallásos felolvasások, ott ifjusági vallásos-esték, amott a ref. nők egyesülései és áldozatkész munkái, tovább az elhagyottak árvák gondozása serkenti a lelkeket istenfélelemre, vallásos buzgóságra és sokat üldözött s most is sok megpróbáltatásnak kitett Egyházunk iránt való áldozatkészre. Mindenfelől halljuk a jó híreket s lelkünk gyönyörködik a szent fáradozáson, amelyben omló minden kis veritékcsepp kedves áldozat az Úr előtt. De figyelmeztetünk minden lekipásztort s minden buzgó atyáit, aki az ilyen szent munkában részt vesz arra, hogy a mi célunk az *egyházépítő munka s épen ezért első sorban a lelki szükségesen kell segíteni s nem szabad követ adni a fiaknak kenyér helyett.*

Az evangéliummal, mint isteni erővel kell áthatni előbb a lelkeket. Az Isten igéjének erejével előbb életre kell támasztani az egyház tagjait, hogy valóban élőkké legyenek és ne csak statisztikai kimutatásra alkalmas anyag. Ezért fel kell használnunk, helyesebben *ujból használatba kell vennünk Anyaszentegyházunknak régi kegyelmi eszközeit: az igét, az imádságot és a szakramentumokat.* Ez legyen egyháztársadalmi munkánk alapvetése. De kétségtelen az is, hogy e fegondolat mellett a reális viszonyokat, a mindennapi élet jelenségeit sem szabad elhanyagolni. Napjaink szociális életének keresztyéni felfogása és az evangélium igaz erővel való viszonyba hozatala, rendkívül fontos volna. A jelen élete lüktessen bennünk. Ha korunk gyermekei vagyunk, legyünk egyuttal korunk prédikátorai is.

H i r e k.

Olvasd a Bibliát.

Jézus megtisztítja a templomot.

(János ev. 2, 13—22.)

Mult vasárnap láttuk, mikép kezdte Jézus munkáját egyes lelkekkel magánosan; ma pedig a nyilvánosság előtt találjuk. A nyájas, szerető Jézust úgy látjuk, hogy szigorú bíró is tud lenni, mikor a hamissággal és önzéssel szemben áll.

Oktató jegyzetek:

I. Isten házának szentsége. A menyország Istennek ülőszéke, a föld pedig az ő lábainak zsámolya, nem lakik ő kézzel csinált templomokban; de mégis választott magának olyan helyet, mely az ő dicsőségének hajléka. Az pedig szent hely; ott hirdeti Isten az ő akaratát; azt arra rendelte az Ur, hogy kijelentessék az ő törvénye, de a kegyelme is. Arra rendelte az Ur továbbá, hogy ott keresse őt az ő népe Isten hallgatja a mi imádságunkat, ha bárhol kiáltunk hozzá, de elvárja, hogy az ő népének gyülekezete is megjelenjen előtte dicsérettel és hálaadással. Ezért szent az Urnak háza, s ezért tartunk mi is illő tiszteletben.

II. Jézus felháborodása. Isten fia nagy szomorúsággal látta, hogy Atyjának házat megszenteltetették. Odahoztak olyan dolgokat, a mit ott tartani nem volt szabad, olyan ügyekkel foglalkoztak ott, a miket máshol lehetett volna elintézni. Itt pedig elvonták figyelmüket az Isten dolgaitól, ő róla megfeledkeztek. A helyett, hogy lelkük javát keresték volna, csak földi hasznot kerestek s erre kiaknálták az isteni szolgálat alkalmosságait. Ezért haragra lobbant Jézus, ki Atyjának dicsőségéért küzdött. S ha mi azt az időt és helyet, mely Isten tiszteletére van szánva, a mi saját világi ügyeinkre fordítjuk, ha az igehirdetés, vagy imádkozás alatt másra gondolunk, ha az Ur napját nem szenteljük meg, főképen ha saját testünkben, mely az Isten lelkének templomává van rendelve, a bűnnek adunk hajlékot, akkor mi is megérdemeljük, hogy megostoroztassunk. Inkább szolgáljunk az Urnak tisztasággal és szentségben s kérjük, hogy avassa fel templomává a mi szívünket.

Egy inas minden reggel, mikor munkájához ment, virág-

szálat szokott magával vinni. „Ha ott látom magam előtt — így szólt — Isten szeretetére kell gondolnom s akkor könnyebb a bűnt távol tartanom szíveimtől. — Jézus szavaiban sok virágszál van, ha mindennap abból választunk egyet és elménkben forgatjuk, a mi szívünk sem lesz a bűn kalmárságának háza.

Az ifjusági élet szervezése. Lapunk megelőző számaiban többször szólottunk már erdélyi egyházkerületünkben az ifjusági élet szervezésének szükségéről. Az erdélyi egyházkerületi értekezlet szervező-irodánk útján hathatósan fog e szent munkához s a keresztyén ifjusági egyletek országos szövetségével karöltve óhajtja akcióját megkezdeni. Ezért ez év november közepén az országos szövetség titkára nt. *Kónya* Gábor afia egyházkerületünket is megátogatja és Marosvásárhelyről kiindulva felkeressük mindazon egyházainkat, ahol az ifjusági élet szervezése érdekében tenni akarnak. Felkérjük ezért lelkész atyánkfiait, hogy értesítsenek afelől, hgy küldötteink megjelenését óhajtják-e? Meghívásukra készséggel utazunk a legtávolabbi vidékekre is és tőlünk telhető legjobb akarattal igyekszünk segítségükre lenni lelkipásztor társaink Isten országát építő munkáinak. Értesítésüket illetőleg meghívásukat Tóthfalusi József lelkész Marosvásárhely címezve kérjük.

A marosvásárhelyi ref. koll. Bethlen Gábor kör ifjusága f. hó 15-én tartott estélyén egy komoly irányu és nemes törekvésű kálvinista ifjusághoz méltón mutatta be képességeit. Az estély programjának minden egyes száma szép készületségre vallott s ha az életben kálvinista hithűségéről hasonló képességekkel számol be, akkor csak szerencsét kívánhatunk jövődjéhez.

A genfi Kálvin-szobor pályázatára 71 tervezet érkezett be. A különböző nemzetek leghíresebb művészeiből álló bizottság a harmadik díjat magyar szobrásznak, Horvay Jánosnak ítélte oda. A Horvay tervezete egy szobor-csoport, fent a Krisztussal, alant a reformátoroknak és az igaz hitet védő hősöknek (Bocskay is) alakjaival. Hogy melyiket fogadják el a kivitelre, erre nézve még nem döntöttek, de mindenesetre dicsőséges a magyar léleknek az elért eredmény.

Jó könyvek. Urbán Reinhold eperjesi könyvkiadó ismét négy vallásos művel gyarapította nemű érdemeit. A címeik: Az örvény szélén (30 f), A szeretet evangélioma (Széki Ákostól, 30 f), Meg kell-e térnünk (Nyáry Páltól, 14 f), A megtérés (Stockmayer Ottótól, 20 f). Mindenikből a hit ereje szinte sugárzik, de mégis legjobban belemarkol az olvasó szívébe Az örvény szélén című elbeszélés, amely egy hívő leánynak és egy szociálista hitetlen népvézérnek, mint házastársaknak egymásra gyakorolt hatását rajzolja megrendítő történet keretében. Akinek szívéből kiapadt a hitnek éltető kutféje, az is magábaszáll a való életből vett eme történet elolvasására és felsóhajt Tamással:

Én Uram és Istenem! E rendkívül olcsó, hasznos műveket jó lélekkel ajánljuk minden ifju keresztyének.

A „Vasárnapi Ujság” október 25-iki száma képsorozatokot közöl Krasznahorka váráról, a rákospalotai Kossuth-szobor leleplezéséről, Szilágyi Dezső síremlékéről, gróf Károlyi Sándor szobráról, az angol hadseregéről stb., Mikszáth Kálmán új regénye, Krudy Gyula elbeszélése, Szabolcska Mihály és Haraszthy Lajos verse, Lemaître francia regénye bőséges szép-irodalmi olvasmányokkal szolgálnak. Bársony István kivált vadászok figyelmére számot tartó cikket írt. Egyéb közlemények: cikk Szegedy Róza albumáról, Szentmiklóssy Zoltán rajza, tárcacikk a hétről s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Sakkjáték stb. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre négy korona, a „Világkrónika”-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a Vasárnapi Ujság kiadóhivatalában (Budapest, IV Egyetem-u. 4 szám.) Ugyanitt megrendelhető a Képes-Néplap a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

A biblia 1880-ban még csak 238 nyelvre volt lefordítva; ma már 412 nyelven olvasható és nem-sokára biznyosan ismét újabb fordításokban fog megjelenni. Hiszen még sok a teendő, ha csak egyedül Indiára gondolunk! A 150 hindu nyelv közül a biblia eddig ugyanis még csak 92 fordításban olvasható. A primitív nyelveknél különösen sok nehézséggel kell a fordítóknak megküzdeniök. Afrikában, a Niger folyó mentén lakó Nupé törzs nyelvén egy szónak, különböző hanglejés mellett — 8 féle jelentősége lehet. A britt- és külföldi biblia társulat 1804. évben történt megalakulása óta 209 millió bibliát terjesztett el.

A nyár folyamán megjelent revideált, azaz az eredeti szöveg szerint kijavított, Károlyi Gáspár-féle magyar bibliának új fordítását ismételve melegen ajánljuk olvasóinknak. A megújított, teljes magyar biblia, szép nyomásban, erős kötésben 2 koronáért kapható a Britt- és külföldi biblia társulat raktárában, Budapest, Deák-tér 4 sz. a.

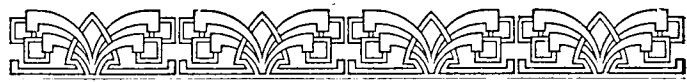
Ország-világ.

Háboru vagy béke? Bulgária függetlenítése és Bosznia-Hercegovinának annexiója által keletkezett bonyodalmak még legkevésbé sem mondhatók annyira elsimultaknak, hogy a béke megzavarásától tartani nem lehet. Mégis az utóbbi napok eseményei arra mutatnak, hogy az a feszültség, amely néhány nap előtt már komoly veszélyek magvát látszott magában hordani, némileg lecsillapult. Egyes államok sajtójának különösen izgatott és éles hangja is enyhült. A diplomácia pedig komoly és hathatós tevékenységet

fejt ki az általános érdekű béke megőrzésére. Alapos kilátás, hogy Bulgária és Törökország vitája békés megegyezéssel lesz rendezhető. Ugy a keleti vasutak, mint Kelet-Rumélia kérdésében mindkét részről jóindulattal törekszenek kölcsönös engedékenységgel megtalálni a rendezés kulcsát. A mi pedig Bosznia és Hercegovina annexiójából származott békétlenséget illeti, Szerbiában ugyan még fenyegetőznek és garázdálkodnak, de bizonyára nem fognak szélmalomharca vállalkozni s a meggondolatlan szenvedélyesség helyét józan megfontolás foglalja el. Ugy több hatalomnak békességre intő szavai, mint a magyar delegációban a külügyminiszter megbízottja részéről elhangzott erélyes figyelmeztetés nem fogja hatását téveszteni. Az eddigi események birálatánál lehetetlen elismeréssel nem adózni a Törökország részéről tapasztalt bölcs mérsékletnek. Bár a legkényesebb helyzetben oly befolyások igyekeztek érvényesülni, a melyek Törökországot meggondolatlan lépésekre ragadtatni törekedtek s a jóakaratu protekció révén saját maguknak hasznát célozták. Törökország igazi éleslátással ítélte meg a helyzetet s az ugratásoknak nem ült fel. A porta az ő jól felfogott érdekeinek megvédésénél nagy diplomáciai ügyességet árult el, midőn utját igyekszik vágni, hogy az ő érdekei megővésának ürügye alatt áldozatául essék a fondorkodóknak.

Törekedjél igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, békétülésre és szelidségre.

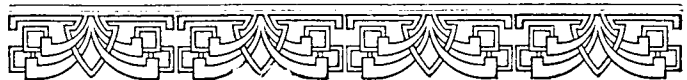
(Tim. 6, 11.)

Fizessünk elő

a

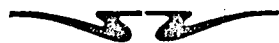
„Vasárnap”-ra.

Agrár Takarékpénztár R-t.

Maros-Vásárhelyt.

Fiók-intézetek:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsisztgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses, csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen** bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek hogy a megtakarított pénzét esetleg céltalanul elköltse könnyen ellentállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M. Vásárhely

Nyomdai munkák

a leggyorsabban és
legszebb kivitelben
o o készülnek o o

Adi Arpád

Kossuth-nyomdájában

Maros-Vásárhely
Széchenyi-tér 7. sz.

A mosás akár a táncz,
Fáradtságba nem kerül,
Schicht szappant ha használsz,
Még szived is örül.

Schicht szarvasszappana

csodálatos, **hathatos** tisztítóerejét saját szerű előállításának és a legjobb nyersanyagok leggyondosabb kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana

kiméli a kezeket és a fehéreneműt! Megtakarít fáradtságot és vesződséget kiméli ennél fogva az egészséget! Megtakarít pénzt, időt és munkát!

Tisztasága **30.000** koronával szavatoltatik.